

Informacja
w sprawie ustawy z dnia 14 grudnia 2017 r. o zmianie niektórych ustaw
w celu ułatwienia zwalczania chorób zakaźnych zwierząt

Głównym celem ustawy jest zwiększenie skuteczności zwalczania chorób zakaźnych zwierząt poprzez wprowadzenie nowych rozwiązań w zakresie zabezpieczenia przed rozwleczeniem choroby zakaźnej, zwalczania chorób zakaźnych wśród zwierząt wolno żyjących (dzikich), funkcjonowania organów Inspekcji Weterynaryjnej, a także wprowadzenia sankcji za nieprzestrzeganie zakazów, nakazów i ograniczeń. Zawarte w ustawie zmiany zmierzają do poprawy aktualnej sytuacji epizootycznej w kraju, uniknięcia w przyszłości problemów, jakie obecnie napotyka Inspekcja Weterynaryjna w trakcie zwalczania afrykańskiego pomoru świń, oraz ograniczenia strat ponoszonych przez hodowców, producentów i cały sektor rolno-spożywczy w związku z wystąpieniem tej choroby.

Ustawa dokonuje nowelizacji następujących ustaw:

- 1) ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej,
- 2) ustawy z dnia 9 czerwca 1997 r. – Prawo łowieckie,
- 3) ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami,
- 4) ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej,
- 5) ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

Do ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej wprowadzono rozwiązania pozwalające na wykonywanie, na gruntach położonych w pasie drogi granicznej, urządzeń lub budowli służących zapobieganiu lub zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt. W praktyce umożliwić ma to wybudowanie bariery, która będzie zapobiegała migracji zwierząt wolno żyjących, i tym samym zminimalizowanie ryzyka rozprzestrzeniania się choroby na terenach przygranicznych. Zgodnie z nowelizowaną ustawą, pasem drogi granicznej jest obszar o szerokości 15 metrów, licząc w głąb kraju od linii granicy państwowej. Ze względów technicznych, w ustawie dopuszczono wykonywanie ww. urządzeń lub budowli także na gruntach położonych poza pasem drogi granicznej. Starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, uzyska uprawnienie do ograniczenia, w drodze decyzji, sposobu korzystania z nieruchomości, przez udzielenie zezwolenia na

wykonanie urządzeń lub budowli służących zapobieganiu lub zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, jeżeli właściciel nieruchomości nie wyrazi na to zgody. W takim przypadku, ustawa odsyła do stosowania przepisów art. 124 ust. 1a-8 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, dotyczących ograniczenia korzystania z nieruchomości.

Zmiany ustawy z dnia 9 czerwca 1997 r. – Prawo łowieckie mają na celu ujednolicenie zasad, metody i warunków wykonywania polowania i odstrzału redukcyjnego zwierząt łownych w parkach narodowych oraz rezerwach przyrody. Zmiana wprowadzana do art. 11 ust. 3 ww. ustawy zmierza do ustanowienia obowiązku współpracy organów samorządu terytorialnego z dzierżawcami i zarządcami obwodów łowieckich, w sprawach związanych ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt. W dodawanym do art. 29a ustawy z dnia 9 czerwca 1997 r. – Prawo łowieckie ust. 2a wydzierżawiający uzyskał uprawnienie do wypowiedzenia umowy dzierżawy bez zachowania terminów wypowiedzenia:

- 1) po zasięgnięciu opinii Polskiego Związku Łowieckiego albo na wniosek Polskiego Związku Łowieckiego – w przypadku nieusprawiedliwionego niezrealizowania przez dzierżawcę obwodu łowieckiego rocznego planu łowieckiego na poziomie co najmniej 80% określonej w tym planie minimalnej liczby zwierzyny grubej do pozyskania, w każdym z trzech następujących po sobie łowieckich lat gospodarczych;
- 2) na wniosek Polskiego Związku Łowieckiego – w przypadku negatywnej oceny prowadzenia gospodarki łowieckiej przez dzierżawcę obwodu łowieckiego, wynikającej z postępowania kontrolnego przeprowadzonego przez Polski Związek Łowiecki na podstawie statutu.

W ustawie umożliwiono także wykonywanie działań polegających na redukcji dzików na terenach miejskich bez użycia broni palnej. Starosta uzyska możliwość wydania decyzji nie tylko o odłowie lub odstrzale redukcyjnym zwierzyny, lecz również o odłowie wraz z uśmierceniem.

Zmiany dokonywane w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej mają na celu:

- 1) umożliwienie organom Inspekcji Weterynaryjnej pokrywania wszystkich celowych wydatków związanych ze zwalczaniem danej choroby, a nie tylko tych wymienionych w katalogu określonym przez ministra właściwego do spraw rolnictwa;
- 2) umożliwienie tworzenia zespołów do spraw dochodzeń epizootycznych, składających się

- z osób mających specjalistyczną wiedzę z zakresu epizootiologii weterynaryjnej;
- 3) określenie zasad wyznaczania lekarzy weterynarii niebędących pracownikami powiatowego inspektoratu weterynarii do wykonywania czynności określonych w ustawie;
 - 4) wprowadzenie odpowiedzialności wykroczeniowej za naruszenie wynikającego z decyzji administracyjnej nakazu wykonywania określonych czynności koniecznych do likwidacji zagrożenia epizootycznego lub zagrożenia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego lub w przypadku, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia publicznego albo dla zabezpieczenia gospodarki narodowej przed poważnymi stratami, przewidując karę grzywny za niewykonanie nakazu.

Zmiana ustawy z dnia 11 marca 2014 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt ma w szczególności na celu wprowadzenie rozwiązań umożliwiających efektywniejsze zwalczanie choroby zakaźnej w populacji zwierząt wolno żyjących. Do katalogu nakazów, zakazów, które może wprowadzić powiatowy lekarz weterynarii w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, dodano zakaz dokarmiania zwierząt łownych oraz nakazy nałożone na wskazane w ustawie podmioty:

- 1) odłowienia zwierząt łownych wraz z określeniem sposobu przeprowadzenia odłowu oraz postępowania z odłowionymi zwierzętami, w tym ich uśmiercenia;
- 2) określonego postępowania z odłowionymi lub wyłapanymi zwierzętami;
- 3) poszukiwania padłych zwierząt;
- 4) transportu zwłok zwierzęcych do wskazanych miejsc.

W ustawie wprowadzono także zwolnienie od pracy lub wykonywania zajęć służbowych dla osoby wykonującej odstrzał sanitarny zwierząt z zachowaniem prawa do wynagrodzenia lub uposażenia. W ciągu roku kalendarzowego ten czas nie może przekroczyć 6 dni.

Ustawa wejdzie w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.